

ת"פ 63379/07/21 - מדינת ישראל נגד ד.א

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 63379-07-21 מדינת ישראל נ' א'

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
נגד	
הנאשם	ד.א

גזר דין

כתב אישום מתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והגברת א' (להלן: "המתלוננת") בני זוג נשואים ולהם ילד משותף בן כשנתיים ושבעה חודשים והתגוררו ב....

ביום 15.2.20 בסמוך לשעה 10:45 בנוכחות בנם, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שמשך את ידה הימנית ושרט אותה בצלעות בצד שמאל של גופה באמצעות מפתח כאשר היא עומדת בכניסת דלת ביתם ומנסה למנוע מן הנאשם לקחת את בנם המשותף לבית הוריו. בעקבות האמור, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שריטות בצלעות גופה והמטומה בידה הימנית.

בתאריך 12.7.19 בסמוך לשעה 23:30 בבית, בחדר השינה, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שמשך את המתלוננת בחוזקה בידה וירק לעברה ופגע בידה והכל על רקע בקשתה של המתלוננת כי הנאשם יסייע לה להאכיל את בנם המשותף מכיוון שלא חשה בטוב באותו הזמן.

בתאריך 22.3.19 בסמוך לשעה 13:00 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, אשר במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת באופן שזרק לעברה חפץ שפגע בברך רגלה וגרם לה לחבלה של ממש בדמות חתך. באותן נסיבות זרק הנאשם כרית שפגעה במנורה שהיתה תלויה בסלון הבית וגרם לניתוקם של קריסטלים אשר היו מחוברים למנורה ואחד הקריסטלים פגע בכף ידה של המתלוננת וגרם לה לפצע מדמם באצבע הזרת.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם הופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן טרם הטיעונים לעונש. שירות המבחן הגיש תסקיר שסקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, כבן 43 גרוש מהמתלוננת ואב לפעוט כבן שלוש. הנאשם עובד כחשמלאי בעיריית שירות המבחן ציין שהנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי לגמילה מסמים והופנה ליחידה לאבחון וטיפול בהתמכרויותיו בעיר מגוריו. מעיון הגיליון הרישום הפלילי, עולה כי לנאשם שלוש הרשעות קודמות בפלילים. הרשעתו האחרונה של הנאשם מיום 14.7.22 בגין עבירה של תקיפה כנגד בת זוג והושת עליו עונש של צו מבחן למשך 18 חודשים, טיפול שטרם הסתיים. שירות המבחן מציין שעם התקדמות ההליך הטיפולי והעמקתו יכולת הביטוי הרגשי הורחבה והנאשם למד להכיל דעות שונות ולנהל שיח הכולל הקשבה ויכולת להיעזר באחר. הנאשם לקח אחריות על מעשיו. הנאשם ציין שהוא מרגיש שמיצה את ההליך הטיפולי לאחר תקופה של שנתיים. בשיחה שהתקיימה עם המתלוננת הכחישה התנהגות אלימה כלפיה וציינה שמעולם לא פנתה לסיוע טיפולי והוסיפה כי אינה חוששת מפניו של הנאשם. שירות המבחן מציין כי רמת הסיכון להישנות עבירות היא נמוכה וכי גורמי הסיכון מצטמצמים ולפיכך שירות המבחן אינו סבור שקיימת נזקקות טיפולית וממליץ על הטלת מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת והתחייבות להימנע מעבירה.

4. לבקשת בית המשפט ועל מנת לעמוד על התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפולי ומהנימוקים שצינו בהחלטה הוגש תסקיר נוסף ביום 14.9.22. בתסקיר זה ציין שירות המבחן כי המלצתו שלא להטיל צו מבחן ולהסתפק בעונש הצופה פני עתיד מסמכה על דבריה של המתלוננת ועמדתה וכן מדיווח המטפלת ביחידה לטיפול בהתמכרויות בה טופל הנאשם כשנתיים וחצי, זאת לצד ההיכרות הארוכה עם הנאשם. שירות המבחן מציין את הערכתו שישנה הפחתה ברמת הסיכון להישנות עבירה דומה בעתיד וכי מוצה ההליך הטיפולי. שירות המבחן מתייחס להערת בית המשפט בהחלטתו והעובדה שלכאורה הנאשם עבר את העבירות מושא כתב אישום זה בעודו בצו מבחן ומסביר כי הנאשם עבר את העבירות חודשים ספורים לאחר תחילתו של הטיפול. התרשמות שירות המבחן כי במהלך הקשר הטיפולי הארוך רכש הנאשם מיומנויות הן בתחום הסמים והן בתחום האלימות הזוגית, הבין את גבולות המותר והאסור ושינה דפוסי התנהגות וכן בני הזוג קיבלו החלטה להיפרד. בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת שיתפה כי השניים בקשר רציף סביב נושאים שקשורים בבנם המשותף בלבד ואינה חווה חשש כלשהו מהישנות התנהגות אלימה כלפיה. שירות המבחן מציין כי בתחילת חודש ספטמבר השתמש הנאשם בסמים בשל פרידה מזוגיות חדשה. כמו כן הביע הנאשם נכונות להשתלב בשנית בטיפול ביחידה להתמכרויות. לאור זאת ביקש שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה של 12 חודשים זאת לצד הטלת עונש של מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת והתחייבות להימנע מביצוע עבירה בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

אציין כי טיעוני הצדדים לעונש נטענו טרם בית המשפט הפנה לתסקיר משלים ביוזמתו. בדיון שהתקיים במעמד גזר הדין השלימו הצדדים טיעונים לעונש.

5. ב"כ המאשימה הגישה במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1). כמו כן הגישה ב"כ המאשימה כתב אישום מת"פ 50385-08-18 שעניינו עבירת אלימות הגורמת חבלה של ממש כלפי אותה מתלוננת וזאת על מנת להמחיש מעשים דומים (ת/2). ב"כ המאשימה הגישה תצלומים (ת/3) וטיעונים לעונש בכתב

(ת/4). ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם וטענה שמדובר במעשים שיש בהם ביזוי והשפלה ומעשיו של הנאשם מצביעים על אלימות מתמשכת. באשר לתסקירי שירות המבחן טענה ב"כ המאשימה וטענה כי אמנם הנאשם עשה דרך ארוכה ואולם את המעשים בתיק מושא כתב האישום שבפני עשה הנאשם בעודו תחת צו מבחן והפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן ביחס לאישיותו של הנאשם ולכך שהנאשם סבר שאינו זקוק לטיפול. ב"כ המאשימה טענה לשלושה אירועים בגינם יש לקבוע שלושה מתחמים שונים שכל אחד מהם נע בין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ועד לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל הרף העליון. באשר לעונשו של הנאשם טענה ב"כ המאשימה שלחובת הנאשם ארבע הרשעות קודמות כאשר האחרונה בהם היא משנת 2020 בגין עבירות אלימות כלפי בת זוג כאשר מדובר באותה מתלוננת וכן עבירות נוספות שעניינן סמים. הוסיפה וטענה ב"כ המאשימה שאין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום שכן בעניינו של הנאשם לא מתקיימים הטעמים בגינם יש לסטות ממתחם העונש ההולם לו עתרה המאשימה. נוכח האמור עתרה המאשימה לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי, התחייבות להימנע מעבירה וכן פיצוי משמעותי למתלוננת.

6. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן במלואן. באשר לפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה טען ב"כ הנאשם שמדובר במקרים חמורים הרבה יותר מהמקרה בעניינו של הנאשם. תסקיר שירות המבחן כך נטען מצדיק לסטות ממתחם העונש ההולם. באשר למתחם העונש טען ב"כ הנאשם בהתאם להלכת ג'אבר יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. ב"כ הנאשם טען כי לטעמה של ההגנה מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של מאסר בפועל של 12 חודשים והפנה לפסיקה התומכת לטענתו בעמדתו. הוסיף וטען ב"כ הנאשם שככל שבית המשפט לא יסבור כי מתחם העונש מתחיל בעונש של מאסר על תנאי אזי יש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום לאור ההליך הטיפולי המוצלח שעבר הנאשם. הנאשם הודה וקיבל אחריות מלאה על מעשיו. כיום הנאשם והמתלוננת מקיימים הורות משותפת וגרושים. הנאשם עובד מזה חמש עשרה שנים בעיריית קריית ביאליק ומפרנס עצמו וכחלק מההורות המשותפת הטלת מאסר בפועל גם בדרך של עבודות שירות יש בה כדי לפגוע פגיעה אנושה בתא המשפחתי ובמשפחתו של הנאשם שכן יש סיכוי שיאבד את מקום עבודתו.

7. הנאשם בדברו הדגיש את ההליך הטיפולי שעבר והשלים אותו וטען כי הוא מיישם את הכלים שקיבל בחיי יום יום. הנאשם טען כי יחסיו עם המתלוננת טובים והוא הביע חרטה וכי לעולם לא ישוב על מעשיו.

דין והכרעה

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון

לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

9. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר"). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו מדובר במספר מועדים בהם נהג הנאשם באלימות כלפי המלוננת ואף גרם לה לחבלות ואולם על פי מבחן הקשר ההדוק אני סבורה כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. לצד האמור, יש ליתן את הדעת לכך שכל מעשה או עבירה יזכו להתייחסות ראויה במסגרת גזירת העונש. אפנה לעניין זה לעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק, (26.12.2013).

10. **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירות הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ובריאותה ולביטחונה האישי. הנאשם פגע פגיעה משמעותית בערכים אלה.

11. פסיקת בתי המשפט מתייחסת בחומרה רבה לעבירות של אלימות במשפחה ומדגישה את הצורך שבתי המשפט יתרמו את חלקם במיגור תופעה מכוערת זו על דרך של החמרה בענישה.

לעניין זה אפנה לע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (19.4.12):

"... קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה (ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 12 (לא פורסם), [פורסם בנבו] 26.1.2012); ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם), [פורסם בנבו] 18.4.2012)...".

כמו כן אפנה לרע"פ 7887/20 **עבד עאבדין נ' מדינת ישראל**, וכך גם רע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל**:

"דומני, כי יש צדק רב בגישתה של ערכאת הערעור, לפיה נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו, בדרך של ענישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה".

12. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מצאתי לשקול לחומרה את טיבם של מעשי האלימות כלפי נפגעת העבירה והעובדה שמדובר במספר מועדים. מעשיו של הנאשם משפילים ומבזים וגרמו למתלוננת חבלות. באחד המקרים הנאשם פגע ברגלה של המתלוננת לאחר שהשליך לעברה חפץ וגרם לה לחתך.

13. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות כלפי בן זוג מלמדת על מנעד רחב המושפע מנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

כך למשל אפנה לפסקי דין הבאים:

רע"פ 3469/15 קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי אשתו והיזק בזדון. במקרה זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם ליד עינה ולחתך בשפה, ובמקרה הנוסף הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית המשפט קמא קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע אלימות וחפץ אותם. **המתחם שנקבע הוא בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב נגזר ל- 10 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382 (ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.21, טרם פורסם). המערער הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע צעקה למערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר. המערער נדון לשישה חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שסך הכל נדון למאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שישא עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- 14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפת בת זוג. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית

משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והתחשב בגזירת העונש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר) ובהמלצה שלילית של שירות המבחן.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 22674-12-19 **אבו סלימאן נ' מדינת ישראל** (25.2.20), (טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- 11 חודשי מאסר פועל בגין עבירה של תקיפה סתם - בן זוג. המערער תקף את רעייתו בעיבורה של עיר במספר מכות אגרופ לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידי עוברי האורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת באמצעות ידו לעבר כתפה וידה, וחדל ממעשיו רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו מהמתלוננת. בתגובה צעק על השוטר "אל תתערב ביני לבין אשתי". בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי המכביד והרלוונטי של הנאשם ועל היעדר תסקיר או אופק שיקומי, ומנגד על כך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

עפ"ג (חיפה) 10803-06-14 **קונסטנטין פייבסובסקי נ' מדינת ישראל** (7.7.14). במקרה זה גזר בית משפט השלום על הנאשם **עונש של 8 חודשי מאסר** בפועל בגין אירוע אלימות כלפי בת זוגו, במהלכו הכה הנאשם בפניה של המתלוננת עם רצועה שנועדה לכלב ולאחר מכן היכה אותה במכות אגרופ בעין ובחזה, וכתוצאה מכך נגרמו למתלוננת המטומה סביב העין ונפיחות. בנוסף, במהלך האירוע הנאשם שבר במכת אגרופ דלת זכוכית של המעלית, שם החל האירוע. בית המשפט המחוזי בדחיית הערעור הדגיש כי הנאשם הורשע בגין עבירת אלימות אחרת כחודש לפני ביצוע העבירה הנוכחית. בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידי הנאשם נדחתה (רע"פ 4968/14).

ת"פ (שלום ראש"צ) 46882-09-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.1.21). הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה סתם - בן זוג. במהלך ויכוח בינו לבין רעייתו שהייתה בהריון באותה עת, תפס הנאשם בחוזקה בכתפה והוריד את ראשה כלפי מטה. לאחר שהצליחה להשתחרר מאחיזתו תפס הנאשם את ראשה מתחת לבית שחיו והורידו פעם נוספת כלפי מטה. בהמשך תפס בצווארה בידו האחת, בעודו מחזיק בידה האחרת. המתלוננת ניסתה להשתחרר מאחיזתו של הנאשם, אשר הושיב אותה על מדרגות בנין סמוך. נקבע מתחם עונש בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל- 4 חודשי מאסר בפועל עליהם הופעלו במצטבר ובחופף 6 חודשי מאסר מותנה, כך שסך הכל נדון הנאשם ל- 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ (שלום ראש"צ) 63327-11-18 **מדינת ישראל נ' אלחייק** (22.10.20). הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת תקיפה סתם - בן זוג. על רקע ויכוח בינו לבין המתלוננת מחוץ למועדון בו בילו, סטר לה הנאשם והדף אותה לאחור. כשהתקרבה לעברו פעם נוספת, היכה אותה במכת אגרופ כך שנפלה לארץ. מתחם הענישה נקבע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ 31062-04-15 **מדינת ישראל נ' מרדאוי** (7.7.15): המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפעיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירותו בע"ש. בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 31062-04-15 **מדינת ישראל נ' מרדאוי** (7.7.15). המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. בית **המפשט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירותו בע"ש**. בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.

ת.פ. 16195-02-15 **מדינת ישראל נ' עמאש** (28.4.15). במקרה זה הורשע הנאשם בתקיפת אשתו באמצעות מקל וגרימת חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר.

14.בנסיבות העניין אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש 6 חודשי מאסר שבמקרים מסוימים ניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד לעונש של 14 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית.

15. בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצידו של הנאשם." (רע"פ 7683/13 **דוד פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14)).

16. בעניינינו אני סבורה כי בשים לב להליך הטיפול שהנאשם עבר וכברת הדרך הארוכה ובשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן שיש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם. בית המשפט ער לאמור בתסקיר שירות המבחן על כך שהשלב מסוים כאשר היה הנאשם במצוקה חזר להשתמש בסמים אך זאת הסיבה שבית המשפט לא הסתפק בתסקיר הקודם וההמלצה הסופית בו אלא ביקש תסקיר עדכון נוסף. מדובר בהליך שיקומי שכבר החל והנאשם מצוי כאמור בעיצומו ועוד נכונה לו כברת דרך טיפולית כפי שעולה מהתסקיר האחרון.

17. אין להקל ראש במעשיו של הנאשם והפגיעה בערכים חברתיים מוגנים ואולם במקרה זה אני סבורה שיש לקבל המלצת שירות המבחן ולהעדיף ענישה שיקומית על פני ענישה של מאסר ולו בעבודות שירות. שוכנעתי שיש לאפשר לנאשם להתמקד בטיפול ולהשקיע בו את מירב המאמצים על מנת שיצליח הגם שהנאשם סבר שאינו זקוק לטיפול. עברו של הנאשם אינו נקי והוא כולל הרשעה בעבירת אלימות כלפי אותה מתלוננת. מאז, כך נראה עברו הנאשם

והמתלוננת שלב ביחסיהם כאשר בינתיים בתקופה זו התגרשו ומסוגלים לקיים הורות משותפת לבנם משותף ואלה נקודות הממשק היחידות ביניהם. עמדה של המתלוננת לפיה איננה חוששת מהנאשם הובעה בשני התסקירים. אמנם המלצת שירות המבחן היא המלצה בלבד ועל בית המשפט לשקול שיקולי ענישה נוספים, אך יחד עם זאת אני סבורה שניתן להיעתר להמלצתו המקצועית של שירות המבחן מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. עונש של מאסר מאחורי סורג וברח או בדרך של עבודות שירות יש בו כדי פגיעה קשה בנאשם ובמשפחתו ועל כן אני נמנעת משליחתו של הנאשם למאסר בדרך של עבודות שירות לאחר שחרגתי ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

18. אשר על כן במכלול השיקולים לקולא ולחומרא ולאחר ששוכנעתי שיש מקום לחרוג ממתחם העונש אותו קבעתי אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות כלפי בת זוג, לרבות עבירת איומים כלפי בת זוג.

ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים במהלכם יהיה הנאשם בפיקוח של שירות המבחן.

מובהר לנאשם בשפה פשוטה וברורה כי עליו למלא אחר צו המבחן ולשתף פעולה עם שירות המבחן שכן אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולדון מחדש בתיק זה.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי כספי למתלוננת בסכום של ₪ 2,000 אשר ישולמו למתלוננת בתוך 90 יום.

בנסיבות התיק זה לא מצאתי לנכון להשית על הנאשם קנס כספי ואולם אני מחייבת את הנאשם בהתחייבות כספית להימנע מכל עבירת אלימות כלפי בת זוג לרבות עבירת איומים כלפי בת זוג וזאת בסכום של ₪ 1,500 למשך תקופה של שנתיים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד אלול תשפ"ב, 20 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.